

שפתיכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו
שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני וביני בני
ישראל. ומשום שכל האמונה
נמצאת בשבת, נותנים לאדם
נשמה אחרת, נשמה עליונה,
נשמה שכל השלמות בה, כדגמת
העולם הבא. ומשום כך נקראת
שבת. מה זה שבת? שם של
הקדוש ברוך הוא, שם שהוא
שלם מכל צדדיו.

אמר רבי יוסי, ודאי כך הוא. אוי
לאדם שלא משלים את שמחה
המלך הקדוש. ומהי שמחתו?
אלו שלש הסעודות של האמונה,
סעודות שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה על
שמחה, אמונה שלמה מכל
צדדיו.

שנינו, ביום הזה מתעטרים
האבות, וכל הבנים יונקים, מה
שאין פן בכל שאר החגים
והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם
נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים
ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה
התורה מתעטרת בעטרות
שלמות. ביום הזה שמחה ותפנוק
נשמעים במאנים וחמשים
עולמות.

בא וראה, בכל ששת ימי השבת,
כשמגיעה שעת תפלת המנחה,
הדין הקשה שולט וכל הדינים
מתעוררים, אבל ביום השבת,
כשמגיע זמן תפלת המנחה,
נמצא רצון הרצונות, והעתיק
הקדוש מגלה רצונו, וכל הדינים
נכפים, ונמצא רצון ושמחה בכל.
וברצון הזה הסתלק משה, הנביא
הנאמן הקדוש מן העולם, כדי
להודיע שלא בדין הסתלק,
ואתה שעה ברצון של העתיק

(א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת
לא קאמר.

ובגינו כך כתיב, ביני וביני בני ישראל. ומשום
דכל מהימנותא אשתכח בשבתא,
יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא
עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא
דעלמא דאתי. ובגינו כך אקרי שבת. מהו
שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו
שלים מכל סטרוי.

אמר רבי יוסי, ודאי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא.
ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי
מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב
כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא
שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרין אבהן, וכל בנין
ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין
וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם נייחין.
בהדין יומא, כל דינין אתכפייין, ולא מתעריין
בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא
בעטרין שלימין. בהדין יומא, חדוותא
ותפנוקא אשתמע, במאתן וחמשין עלמין.

תא חזי, בכל שיתא יומי דשבתא, פד מטא
שעתא דצלוחתא דמנחה, דינא תקיפא
שלטא, וכל דינין מתעריין. אבל ביומא
דשבתא, פד מטא עדן דצלוחתא דמנחה, רעוא
דרעוין אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון
דיליה, וכל דינין מתכפייין, ומשתכח רעותא
וחדו בכלא.

ובהאי רצון, אסתלק משה, נביאה מהימנא
קדישא מעלמא. בגין למנדע, דלא
כדינא אסתלק, וההיא שעתא (דף פ"ט ע"א) ברצון
דעתיקא קדישא נפק נשמתייה, ואתטמר ביה.

בגין כך, (דברים לד) ולא ידע